

عنوان مقاله:

بررسی تعامل از دیدگاه اسلام

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی مطالعات میان رشته‌ای علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

نصرت الله وهابی فر

خلاصه مقاله:

موضوع تعامل و همکاری به عنوان ضرورتی اساسی برای بپرورد، امور کاهش مسائل و مشکلات و ضامن بقای انسانها مورد توجه ادیان الهی بوده و به اشکال مختلف محل تأکید و توصیه قرار گرفته است خداوند متعال در قرآن کریم سوره و آیه سیاری موضوع تعامل و همکاری مردم و امت را مطرح کرده و بندهای خود را به همکاری و کارهای نیک و پاک و خیر و عدم همکاری در کارهای مشرکانه و گناه آسود دعوت فرموده است بنابراین تعامل با ادیان الهی به ویژه دین اسلام رابطه عمیقی دارد و امید است در آینده ای نه چندان دور بخش تعامل در نظام مقدس جمهوری اسلامی با بهره مندی از احکام و مسائل دینی در ابعاد اقتصادی و اجتماعی از جایگاه والایی برخوردار گردد پایه و اساس دین مبین اسلام بر همکاری و یاری رساندن به یکدیگر است. در سطح یک جامعه همواره اقسام مختلفی از مردم وجود دارند که با توان کار کردن را ندارند و یا درآمدشان به آن اندازه نیست که بتوانند هزینه های زندگی را تامین کنند. در پیش اسلامی تمامی ثروتها متعلق به خداوند است و همه انسانها نیز بندهای او هستند پس نیازهای آن ها باید در حد قابل قبولی تأمین گردد. این مساله را میتوان در آیه ۳۳ سوره نور مشاهده کرد: «أَتُوهِمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي أَتَاكُمْ؛ وَچَرْبَى اَزْ مَالَ خَدَا رَا كَهْ شَمَا دَادَهْ است به آنان بدھید. فعالیت جمعی چنان اهمیتی دارد که حضرت محمد (ص) آن را مایه رحمت می خواند و می فرماید: «الجماعه رحمه و الفرقه عذاب ،جماعت مایه رحمت و نفرقه موجب عذاب است»

کلمات کلیدی:

تعاون در اسلام، تعامل از نظر نهج البلاغه، تعامل از نظر ائمه مصومین (ع)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1737599>

